

A la creu no hi ha teories ni discursos bonics

Dv, 28/08/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)



Diumenge XXII de durant l'any. Cicle A

Barcelona, 30 d'agost de 2020

No és gens fàcil parlar del sofriment. Sempre recordaré les paraules d'aquell arquebisbe de París, el cardenal **Veillot**, que enmig dels terribles sofriments d'un càncer en fase terminal, deia: "Nosaltres sabem dir frases boniques sobre el sofriment. Jo mateix n'he parlat amb convicció. Digueu als capellans que no diguin res. Nosaltres ignorem el que és sofrir i jo, ara, ploro sofrint." Els que han sofert o pateixen intensament, coneixen la veritat que encerten aquestes paraules.

Nosaltres hem d'escoltar-les amb respectuosa atenció perquè la nostra reflexió sigui humil i discreta. Davant del misteri del sofriment poca cosa podem fer si no és estar ben a prop de la persona que pateix. El sofriment trenca totes les nostres seguretats i certeses. Abans la vida ens semblava sòlida i tranquil·la: projectes, amor, treball, família. Ara, de sobte, tot ens sembla buit i sense sentit.

Descobrim la fragilitat de tot, la tristesa de la finitud. El sofriment sembla enfonsar-nos en la solitud extrema. Qui ens pot arribar a entendre? Les paraules i els gestos de les persones més properes resten lluny del que estem vivint per dins. Aleshores no serveixen de res les belles teories sobre el sentit del dolor ni el discursos espirituals sobre el valor del sofriment. És un mateix el que ha d'aprendre a seguir sent humà enmig del que sembla absurd i sense sentit.

Les reaccions davant del sofriment poden ser molt variades. Hi ha qui es rebel·la fins a l'esgotament i la desesperació. Molts es deixen destruir per l'angoixa i l'ansietat. Altres busquen l'evasió i l'autoengany. N'hi ha que es reclouen en el seu propi patiment aïllant-se i defugint tota ajuda o consol. Realment no resulta gens fàcil ser amo d'un mateix enmig del dolor.

El cristià no té cap recepta màgica per sobrepujar la sofrença. Com qualsevol persona, se sap fràgil i impotent davant del dolor. La força i la llum li arriben al creient des del crucificat. A la creu no hi ha teories ni discursos bonics. Només hi ha Déu, que pateix en silenci amb nosaltres. Un Déu proper i amic de l'home. Un Déu que arrossega la història sofrent de la humanitat cap a la Salvació eterna.

Així s'expliquen les paraules del Mestre: "Qui vulgui venir amb mi que carregui amb la seva creu i que em segueixi."